

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων στην Ελληνορθόδοξη κοινότητα της Τουράν

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακή του Τυφλού, 24 Μαΐου/6 Ιουνίου 2021, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄ προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου της Ελληνορθοδόξου Αραβοφώνου Κοινότητας στην πόλη Τουράν της Γαλιλαίας, που ανήκει στην Ιερά Μητρόπολη Ναζαρέτ.

Ο Μακαριώτατος έτυχε θερμής υποδοχής από την κοινότητα που αριθμεί περί τα 400 μέλη και της οποίας προϊστάται ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων.

Συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ο

Αρχιμανδρίτης Παρθένιος, ο Αρχιμανδρίτης Ιλαρίων, ο Αρχιμανδρίτης Αρτέμιος, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων και άλλοι Αραβόφωνοι και Ρωσόφωνοι Πρεσβύτεροι, ο Αρχιδιάκονος Μάρκος και ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο.

Παρακολουθήστε στιγμιότυπα από την Πατριαρχική Θεία Λειτουργία:

ΔΕΙΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Αναλυτικά, η σχετική ανακοίνωση της Αρχιεπισκοπής του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναφέρει:

Τήν Κυριακήν, 24^η Μαΐου/ 6^η Ιουνίου 2021, Κυριακήν τοῦ Τυφλοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἱερόν Ναόν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου τῆς Ἑλληνορθόδοξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος εἰς Τουράν, μικράν κώμην πλησίον τῆς Κανᾶ, ἀνήκουσαν εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολιν Ναζαρέτ.

Ἡ Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης αὕτη ἀριθμεῖ περί τα 400 μέλη καί προΐσταται αὐτῆς ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων, εἰς τό παρελθόν δέ ἐπὶ ἔτη διηκόνησεν αὐτήν ὡς ἡγούμενος ὁ πολίος Ἀγιοταφίτης Αρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος.

Ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτός ὑπό τῶν Προσκόπων καί τῶν ἱερέων καί τοῦ λαοῦ.

Μετ' Αὐτοῦ συνελειτουργήσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Αρχιμανδρίτης Παρθένιος, ὁ Αρχιμανδρίτης Ιλαρίων, ὁ Αρχιμανδρίτης Αρτέμιος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Σπυρίδων καί ἄλλοι Ἀραβόφωνοι καί Ρωσόφωνοι Πρεσβύτεροι, ὁ Αρχιδιάκονος Μάρκος καί ὁ Ἱεροδιάκονος π. Ευλόγιος, ἔψαλαν δεξιὰ καί ἀριστερά οἱ ἱεροψάλται τῆς ἐνορίας αὐτῆς καί μετέσχον ἐν χαρᾷ Πασχαλίῳ καί κατανύξει τά μέλη αὐτῆς.

Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

«Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς· καί σπλαγχνισθεὶς, ἐπέθηκε πηλόν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καί εἶπε πρὸς αὐτόν·

Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καί νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ, οἱ δέ ἀγχισταί αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τάς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλεπόντων ἰᾶσαι ἴσχυσεν; ὁ δέ φησί βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καί ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, Χριστόν Μεσσίαν, αὐτός ἐστιν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ παντοδύναμος χάρις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ ὡραίᾳ ἡμῶν πόλει Turaḥ τῆς Γαλιλαίας, ἵνα συνεορτάσωμεν τό εἰς τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν γενόμενον θαῦμα ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ φωτίσαντος τόν κόσμον.

«Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμέ δεῖ ἐργάζεσθαι τά ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου· ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσσε χαμαί καί ἐποίησε πηλόν ἐκ τοῦ πτύσματος, καί ἐπέχρισε τόν πηλόν ἐπὶ τούς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ καί εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος· ἀπῆλθεν οὖν καί ἐνίψατο, καί ἦλθε βλέπων». (Ἰωάν. 9, 3-7)

Ἐρμηνεύων τούς ὡς ἄνω λόγους τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπισημαίνει τά ἑξῆς: Πρῶτον, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι φῶς ἀλλὰ καί φῶς νοητόν. «Ὅτι γάρ ἐστι καί φῶς νοητόν ὁ Μονογενὴς καταφωτίζειν εἰδώς [=γνωρίζει] καί δυνάμενος, οὐ τὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ μόνον, ἀλλὰ καί τὴν ἄλλην ἅπασαν ὑπερκόσμιον κτίσιν οὐκ ἀμφίβολον».

Δεύτερον. Ὅτι ἐθελουργῶς [= προθύμως] καί αὐτοκελεύστως [= αὐθορμήτως] ἐθεράπευσε τόν τυφλόν, ὁ ὁποῖος τεθεραπευμένος ὢν δέν ἐγνώρισε τόν Χριστόν.

«Ὡς παρακλήσεως δίχα, καί οὐδενός ἐκλιπαροῦντος αὐτόν [=τόν Ἰησοῦν] ἐθελουργῶ δέ μᾶλλον καί αὐτοκελεύστῳ ροπῇ πρόσεισιν ὁ Σωτὴρ ἐπὶ τό θέλειν ἰάσασθαι τόν ἄνθρωπον» (Καί ἀπλούστερον: Ὁ Σωτὴρ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ θεραπεύσῃ τόν τυφλόν ἄνθρωπον, μέ τὴν ἰδικήν Του ἐπιθυμίαν καί αὐθορμήτως, χωρὶς κάποια αἵτησιν καί χωρὶς κάποιος νὰ ζητᾷ ἀπὸ Αὐτόν).

Τρίτον: ὅτι ὁ Χριστός κατέδειξεν ὅτι Αὐτός ἦτο ὁ ἐκ χοός [=γῆς] πλάσας ἐν ἀρχῇ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους (Πρβλ. Γεν. 2,7) «Ἐπιτελεῖ γάρ εἰκαῖον οὐδέν ὁ Σωτὴρ καταχρίει μέν γάρ τῷ πηλῷ τό λεῖπον ὥσπερ καί ἡμαρτημένον τῇ τοῦ ὅμματος φύσει προστιθείς, καί δεικνύς διὰ τούτου ὡς Αὐτός ἦν ὁ πλάσας ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ, Κτίστης τε καί Δημιουργός τοῦ παντός». (Καί ἀπλούστερον, οὐδέν τυχαῖον κάμνει ὁ Σωτὴρ. Χρίσας τόν τυφλόν μέ πηλόν (λάσπην) ἐφωδίασε αὐτό τό ὁποῖον ἔλλειπεν

καί τό ἐλάττωμα εἰς τήν φύσιν τοῦ ὄμματος διά τοῦ τρόπου τούτου δεικνύει ὅτι Αὐτός εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Ὅποῖος ἔπλασε ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ, ὁ Κτίστης καί Δημιουργός τοῦ παντός).

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ὁ ἅγιος Κύριλλος εἰς τήν ἐντολήν τοῦ Ἰησοῦ: «Ὑπαγε, νίψαι εἰς τήν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος» (Ἰωάν. 9,7) διακρίνει «καί λόγον μυστικόν», δηλονότι μυστικήν σημασίαν, ὡς οὗτος λέγει: «Λογίζόμεθα γάρ ἕτερον οὐδένα τόν ἀπεσταλμένον ὑπάρχειν ἢ τόν ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς ἀμαρτίας καί τῆς τοῦ διαβόλου πλεονεξίας ἄνωθεν ἡμῖν καί παρά Πατρός ἐπιφοιτήσαντά τε καί ἀπεσταλμένον Θεόν Μονογενῆ, Αὐτόν τε τοῖς ὕδασι ἀοράτως ἐπινίφεσθαι τῆς ἀγίας κολυμβήθρας γινώσκοντες, λουόμεθα μετά πίστεως οὐκ εἰς ἀπόθεσιν ρύπου σαρκός, κατὰ τό γεγραμμένον, ἀλλ' ὥσπερ λύμην τινά καί ἀκαθαρσίαν τῶν τῆς διανοίας ὁμμάτων ἐκπλύνοντες, ἵνα λοιπόν καθαροί καθαρῶς τό θεῖον ἐπαθρεῖν ἰσχύσωμεν κάλλος. Ὅνπερ οὖν τρόπον ζωοποιόν εἶναι πιστεύομεν τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἐπεὶ ἐστὶ τοῦ ζῶντος Θεοῦ Λόγος ναός τε καί ἐνδιαίτημα, πᾶσαν ἔχων Αὐτοῦ τήν ἐνέργειαν οὕτως εἶναι φαμέν καί φωτισμοῦ πρόξενον· σῶμα γάρ ἐστὶ τοῦ κατὰ φύσιν καί κατὰ ἀλήθειαν φωτός». (Καί ἀπλούστερον· θεωρῶμεν ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος δέν εἶναι κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τόν Μονογενῆ Θεόν, ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Πατρός καί ἐπεσκέφθη ἡμᾶς ἄνωθεν, ἵνα ἐξολοθρεύσῃ τήν ἀμαρτίαν καί τήν ἀπάτην τοῦ διαβόλου. Γνωρίζοντες ὅτι αὐτός οὗτος [ὁ Σωτήρ] κολυμβᾷ ἀοράτως εἰς τὰ ὕδατα τῆς ἀγίας κολυμβήθρας, ἡμεῖς λουόμεθα μετά πίστεως οὐχὶ διά τήν ἀπόθεσιν τοῦ ρύπου ἐκ τῆς σαρκός κατὰ τό γεγραμμένον (Α΄ Πέτρ 3,21), ἀλλ' ἵνα ἐκπλύνωμεν τόν μολυσμόν καί τήν ἀκαθαρσίαν τῶν ὁμμάτων τῆς διανοίας καί καθαροί καθαρῶς τό θεῖον ἀτενίζοντες κάλλος. Διά τοῦ τρόπου τούτου, πιστεύομεν ὅτι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ζωοποιόν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ναός τε καί τόπος κατοικίας τοῦ ζῶντος Θεοῦ Λόγου καί κατέχει πᾶσαν τήν ἐνέργειαν Αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ]. Οὕτως λέγομεν ὅτι εἶναι καί ἡ αἰτία φωτισμοῦ· διότι τοῦτο εἶναι τό σῶμα τοῦ κατὰ φύσιν καί κατὰ ἀληθείαν φωτός.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ὁμμάτωσις τοῦ τυφλοῦ διά τῆς προσπαύσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέδειξε περίτρανα ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, τέλειος ἄνθρωπος καί τέλειος Θεός. Ἀπέδειξεν ἐπίσης ὅτι ὄχι μόνον διά τῆς θείας δυνάμεως τοῦ λόγου Αὐτοῦ, ἀλλά καί διά τῆς θείας ἐνεργείας τοῦ Σώματος καί τῶν χειρῶν Αὐτοῦ ἀνιστᾷ νεκρούς, ὡς τόν υἱόν τῆς χήρας γυναικός ἐν Ναΐν (Λουκ. 7,13-14) καί ὁμματοῖ τυφλούς, ὡς τόν ἐνταῦθα εἰρημένον.

Εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι «ἀπό τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέφουσιν» (Β΄ Τιμ. 4,4) δηλονότι τούς μὴ πιστεύοντας καὶ ἀρνούμενους τὰ θαυμάσια ἔργα, τὰ ὅποια ἐποίει ἐνώπιον αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς λέγει: «κὰν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ κάγώ ἐν αὐτῷ», (Ἰωάν. 10,38).

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶναι ζῶν, παρὼν καὶ ἐνεργῶν ἐντός καὶ διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ὁ Χριστός, ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι ὁ ἱατρός, ὁ θεραπευτής καὶ ὁ φωτιστής τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς λέγων: «Ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τό βλέπειν», (Λουκ. 7,21). Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐξουσίαν ἔδωκεν καὶ εἰς τούς μαθητάς καὶ ἀποστόλους Αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος: «καὶ προσκαλεσάμενος τούς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, (Ματθ. 10,1).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός, τοῦ Ὁποίου ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία εἶναι τό θεανθρώπινον Σῶμα Αὐτοῦ, εἶναι ἡ πνευματικὴ κολυμβήθρα Σιλωάμ, ὡς λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος: «Ὡσπερ οὖν πέτρα ἦν ὁ Χριστός πνευματικὴ, οὕτω καὶ Σιλωάμ [ὃ ἐρμηνεύεται Ἀπεσταλμένος] ἦν πνευματικός».

Τὴν θείαν ταύτην δύναμιν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον τῆς πνευματικῆς κολυμβήθρας τοῦ Σιλωάμ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καλούμεθα νὰ ἀναζητῶμεν μετὰ πίστεως, ἀγάπης καὶ ταπεινοφροσύνης. Μετὰ δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν:

«Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τόν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψάυσεως, φωτίσας κατ' ἅμφω καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν ἀυγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· Πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία, φιλόανθρωπε, δόξα σοι».

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξιῶσις καὶ μεσημβρινὴ τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προπόσεως Αὐτοῦ:

«Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν παρά πάντας τοῦ Θεοῦ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ», (Ψαλμ. 134, 5-6).

Ἐντιμότητα κ. Πρόεδρε τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Σεβαστά καὶ τίμια μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ μεθ' ὑμῶν συναναστροφή ἐν τῇ εὐσήμεν Πασχαλίῳ ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν. Καί τοῦτο διότι τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἤρθησαν τὰ ἐμπόδια ἐπικοινωνίας, τὰ ὅποια ἐπέβαλλεν ἡ πανδημία τοῦ covid-19.

Βεβαίως ἡμεῖς ὡς λατρευτική καί λειτουργική ὄντοτης, ἐννοῶ ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἐπ' οὐδενί ἐπαύσαμεν τήν ἐν Χριστῷ διακονίαν ἡμῶν, τόσον τήν λειτουργικήν ὅσον καί τήν ποιμαντικήν τοιαύτην. Τήν φυσικήν μεταξὺ ἡμῶν τε καί ὑμῶν ἀπόστασιν ἐκάλυπτεν πάντοτε ἡ νοερά καί πνευματική τοιαύτη.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν δύναται νά κατανοηθῇ ἄνευ τῶν μελῶν αὐτῆς.

«Καθάπερ γάρ τό σῶμα ἔν ἐστι καί μέλη ἔχει πολλά, πάντα δέ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλά ὄντα, ἔν ἐστι σῶμα, οὕτω καί ὁ Χριστός· καί γάρ ἐν ἐνί Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καί πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν», (Α΄ Κορ. 12,12-13) κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς εἵπομεν, ἐν τῷ κηρύγματι ἡμῶν εἶναι κατὰ τόν ἱερόν Χρυσόστομον ἡ Πνευματική κολυμβήθρα καί ὁ Χριστός εἶναι ὁ Σιλῳάμ, δηλαδή ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ Πατρός ὁ Υἱός καί Λόγος Αὐτοῦ.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ὁρῶμεν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς τόν φυσικόν καί πνευματικόν ἡμῶν ἰατρόν τῶν σωμάτων καί τῶν ψυχῶν. Μὲ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό ἀσφαλές καταφύγιον ἡμῶν, εἶναι ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας καί ἡ κολυμβήθρα τῆς ἀναγεννήσεως ἡμῶν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Οἱ λόγοι οὗτοι δέν εἶναι ἀόριστοι, ἀλλά πραγματικοί. Γίνονται οἱ λόγοι οὗτοι κατανοητοί, ὅταν ἡ πίστις εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα παραμένει σταθερά καί αὐξάνεται. Ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου καί ἰδιαιτέρως τό φῶς τῶν ἀγαπώντων καί πιστευόντων εἰς Αὐτόν. Ἡ δέ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό θεραπευτήριον ὅλων τῶν ἀσθενειῶν ἡμῶν. Διό, ὡς παραγγέλλει ὁ μακάριος Παῦλος: «ἀδελφοί, στήκετε, καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε ... αὐτός δέ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί ὁ Θεός καί πατήρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καί δούς παράκλησιν αἰωνίαν καί ἐλπίδα ἀγαθήν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας καί στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντί λόγῳ καί ἔργῳ ἀγαθῷ». (Β΄ Θεσ. 2, 15-17)

Χριστός Ανέστη. "Έτη πολλά».